

Vyjádření vedoucího diplomové práce

Tereza Vítková: Prostředky humoru a ironie v autorské pohádce Lemonyho Snicketa a Roalda Dahla (65 str., 3 str. obr. příloh)

Text diplomové práce Terezy Vítkové vznikl až v několika podzimních týdnech před termínem odevzdání (od poloviny září do poloviny listopadu), což není na tuto dosti složitou problematiku příliš mnoho času. Nicméně diplomantka přistoupila k tématu, které si zvolila, zodpovědně a byla ochotna se od prvního, zkusmého "nástřelu", který zůstával spíše v podobě konstatování, až výčtů dílčích prostředků komiky, dostat dále a hlouběji, k interpretaci a k pojmenovávání rozdílů, jež vedou k charakteristice specifík, jimiž se oba autoři vyznačují.

Volba těchto dvou autorů - R. Dahla a Lemony Snicketa - původně vyplynula především z osobního zájmu diplomantky, ale rozhodně má své opodstatnění: Jde o autory, jejichž tvorba je příznačná pro dnešní literaturu pro děti a mládež a představuje dvě výrazné podoby současných příběhů s dětským hrdinou, v nichž hrají fantaskní prvky nezanedbatelnou roli. (Bylo by jistě možné diskutovat o tom, zda jde o autorské pohádky - především v případě Lemony Snicketa je to podle mého problematické toto žánrové zařazení -, ale protože termín "autorská pohádka" je velmi nejednoznačný, spokojuji na tomto místě s pouhým konstatováním, že to nepokládám za označení zcela přesné.)

Cesta k současné podobě diplomové práce nebyla jednoduchá. Autorka po určitou dobu lavírovala mezi možnostmi založit text na pouhé enumeraci a snahou po velmi obecných, spíše filozoficky pojatých úvahách o komice a humoru. Text předložené práce je výsledkem diskuse, poctivého hledání a snahy zabývat se tématem, které si autorka stanovila, a neulpívat jen na povrchu.

Sympatická na práci T. Vítkové je snaha přehledně zpracovat jevy, které se jen těžko třídí do jednoznačných kategorií. Vydatně jí v tom pomohla literatura, po níž sáhla (zejména práce V. Boreckého a L. Dvorského). Přesto mám za to, že by autorka mohla na řadě míst svého textu pokročit od pouhého konstatování jevů k jejich analýze a interpretaci.

Oceňuji, že jednotlivé kapitoly (a to jak kapitoly o autorech, tak kapitoly o jednotlivých prostředcích komiky) jsou vzhledem k celku práce proporční. A především oceňuji, že se diplomantka soustřeďuje především na analýzu konkrétního materiálu, že je věcná a neutíká do nekonkrétních, obecných úvah. Na druhou stranu je však škoda, že už nezbyl čas na to, aby autorka své analýzy zasadila do širšího kontextu a propojila je tak, aby se výrazněji vyprofilovaly poetiky obou autorů a vynikly specifické rysy jejich díla v současné literatuře pro děti a mládež.

Text diplomové práce T. Vítkové odpovídá požadavkům kladeným na magisterskou práci (i když by si zasloužil ještě pečlivější redakci - viz některé stylistické neobratnosti, překlepy nebo pravopisné či gramatické chyby).

Práci doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji klasifikaci velmi dobře.

V Praze dne 28. prosince 2008

